

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

III. Quia Dominam illam sibi certo modo constituit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

Et ita argumentatur *Basilius selevc. orat. de Annunt.* Si Petrus ob id B. appellatur, regniq̄ue cælorum claves fortitus est, quia Christum Dei Filium palam confessus est: quomodo ea super omnes prædicanda non est, quæ illum parere meruit, quem ille confessus est. Utrumque collegit. *S. Thom. de Villa nova serm. 3. de Nativitate Virginis.* Antequam conciperet Filium Dei, jam idonea erat, ut esset Mater Dei, sed qualis est hæc dignitas? utique habet quandam infinitatem esse Matrem infiniti, & omnipotentis. Quæ autem excellentia, quæ perfectio, quæ magnitudo decuit eam, ut esset Mater Dei! hic jam silet lingua carnis, excedit enim intellectum & loquelam magnitudo Virginis, non solum nostram, sed etiam suam; fecit mihi inquit, magna qui potens est, sed quam magna nescio; an ipsamet valeat comprehendere. Unde melius eam silentio veneremur, sicut scriptum est *Psal. 48.* Tibi silentium, laus, secundum translationem Chaldaicam. Ubi dicimus. Te decet hymnus in Sion quæ verè omnis laus silentium est, & cum finierit homo laudare, tunc incipit, imò nec locutus est, propter quod S. Evangelistæ de laudibus eius silent, quoniam ineffabilis est ejus magnitudo, satis fuit de ea dicere, de qua natus est Iesus.

Et S. Bernard. serm. signum magnum. Quod verus Deus, & homo prodijt ex Maria abyssus est luminis, nec facile dixerim, quòd vel Angelicus oculus ad hujus fulgoris vehementiam non caliget. *S. Bernardin. tom. 2. serm. 51. art. 3. cap. 1.* Tanta fuit perfectio Virginis, ut soli Deo cognoscenda reservetur, juxta illud *Eccles. 1.* *Ipsi creavit me in Spiritu S. vidit, dinumeravit & mensus est, scilicet ipse Deus solus.*

3. Quia Dominam illam sibi certo modo constituit.

Gerson. serm. de Annunt. Hodie Domina nostra altius nomen accepit & perfectius quod esse possit homini post nomen Filij, & est, quòd Mater Dei dicatur, melius eam appellare non possumus, quoniam per hoc habet veluti auctoritatem, & naturale Dominium ad totius mundi Dominum, & à fortiori ad omne id quod huic subiectum est Domino, ita quòd in nomine suo omnia stellantur, in cælo & in terra, & in inferno, per hoc accepit plenitudinem gratiæ non solum pro se, sed etiam pro omnibus hominibus. Sed pridem hoc Dominium expressit S. Lucas cap. 2. cum dixit. *Et erat subditus illis.*

Quod *S. Bernardus* admiratur *serm. 5. super missus.* Ille cui Angeli subditi sunt, cui Principatus & potestates obediunt, subditus erat Mariæ! nec tantum Mariæ, sed etiam Josepho propter Mariam! *Richardus lib. 1. cap. 5.* hoc ipsum expressit, Mariam majus aliquid cæteris hominibus sanctis sortita est, ut non solum ipsa subiceretur voluntati Domini, sed etiam Dominus voluntati ipsius, ut per hoc meritò diceretur Dominus esse cum ea.

Quantum

Quantum verò jus natura Parentibus in filios dederit, deducit *Lesius lib. 2. de justitia cap. 5. dub. 4. num. 17. & cap. 21. v. 7. Exod.* Quod scilicet illos sibi servos facere, & loco sui in servitutem dare possint, agnoscebat Dominium & deferebat omnem venerationem Matri iste Filius. Et ut *Richardus à S. Laur. lib. 4.* docet, Multoties ut creditur, genu flexit coram Virgine Matre, & hoc notat *S. Bernardus tom. 3. serm. 11. Art. 2.* Misticè figuratum fuisse 3. Regum 2. ubi scriptum est quod surrexit Salomon in occursum Matris suæ & adoravit eam &c. quæ sedis ad dexteram ejus. Ubi ait *S. Bernardus.* Contemplare mirificam obviationem, quia surrexit Salomon in occursum Matris suæ, mirificam adorationem, quia adoravit eam, altissimam sublimationem, quia positus est thronus Matri Regis; surrexit igitur dulcissimus JESUS in occursum Matris suæ &c. Imo jam jam moriturus Christus Dominus, quid agit? *Arnold.* respondet, *tract. de Verbis Domini.* Christus cum moriturus erat quasi solum optaret vitam ut Matri obsequeretur, voluit vicarium obedientiæ, & curæ filialis in Joanne & observantiæ in reliquis fidelibus relinquere, siquidem mortem evitare non expediebat, ut hoc pacto & redimeret nos moriendo, & gratus esset Matri, relinquendo vicarios exhibendæ venerationis, quasi ipse fateretur, non se satis fecisse Matri pro suo desiderio.

Jure Matri huic applaudit *S. Method. orat. in hypap.* Euge euge quæ debitorem illum habes, qui omnibus mutuatur. Deo universi debemus, tibi autem etiam ille debet, ac proinde qui dixit honora Patrem tuum, & Matrem tuam, ut is decretum à se promulgatum observaret, & alios excederet, omnem Matri & gratiam & honorem impendit.

4. Quia fecit illam sui Regni Sociam.

Regem veneramus Christum Dominum cui tradidit Deus gentes ut illis imperet & in domo David regnet in æternum, sed en Reginam eorundem Regnorum *S. Damascenus in Menais 27. Julij.* ostendit, alloquitur atque adorat. Tu tanquam Regina Regi ex utero tuo effulgenti à dextris adjuncta es, velut *Palmista* testatur. Consonat *Comestor* dum enim in librum *Esther* scribens illa *cap. 4.* explicat. *Non pro te sed pro omnibus hæc lex constituta est,* hanc paraphrasim ex parte Christi format nomine *Estheris* Mariam intelligendo, Noli timere propter subditos data lex est, tu verò mihi conregnas. Hujus imperij effectum *Arnold. Carnotem. de laudib. Virg.* assignat, communia cum Christo laudem, gloriam, & præconium, ita enim ait: Cum debite venerationis summa ad Christum respiciat, ex cujus plenitudine rotatum est de super, quod Maria prædicatur gratiâ plena, manifestum est esse individuum Matris, & Filij gloriam, & commune esse utriusque præconium, cujus definitio omnem superat intellectum.

Hanc.